

- 2 Iratus est ergo Pharaon contra ambos principes suos, contra principem pincernarum, & contra principem pistorum.
- 3 Posuitq; eos in custodiam principis laniorum in domum carceris, hoc est, in loco, quo Ioseph vinctus erat.
- 4 Et praposuit princeps laniorum Ioseph eis: & ministrabat eis, fueruntq; per annum in custodia.
- 5 Et somniauerunt somnium vterque eorum, quisque somnium suum nocte eadem, quisque iuxta interpretationem somni sui, nempe pincerna & pistor Regis Aegypti, qui vincti erant in domo carceris.
- 6 Venitq; ad eos Ioseph mane, & contemplatus est eos: & ecce erant turbati.
- 7 Interrogauit ergo principes Pharaonis, qui erant cum eo in custodia domus Domini sui, dicendo: Cur facies vestrae tristiores sunt hodie?
- 8 Et responderunt ei: Somnium somniauimus, & non est qui interpretetur illud: Tunc dixit ad eos Ioseph: Nonne Dei sunt interpretationes? Narrate, quaeso, mihi.

EXPLANATIO.

1. **A**CCIDIT AVTEM HIS GESTIS. A Tota hæc narratio de peccato, carcere, somniis, & sorte duorum aulicorum Pharaonis inseritur propter Iosephum, cuius liberationi ista seruire debuerunt. Tempus rei gestæ indefinite notatur à Mose Hebraismo: Post verba illa: Sicut cap. 38. 1. id est, post ea gesta, quæ de Iosephi seruitute, prosperitate, tentatione, & incarceratione modo exposita fuerunt. Tria tribus versibus breuiter tangit. Peccatum duorum aulicorum. Iram Regis: Pœnam peccati. PIN-
CERNA שַׂרְמָסָה à שָׂרָה שָׂקָה propinare: אֶפְסָה pistor vel coquus, ab אָפָה coquere. Non fuisse duos ex grege opificum aulicorum, liquet ex ver. 2. vbi vocantur מְרִיסִים Principes vel Eunuchi Pharaonis, vtrumque enim מְרִיסִים sonat. Hebræi faciunt spadones: sed fuerunt duo principes seu satrapæ: alter præfectus pincernarum, archipincerna, Erschensch / alter præfectus pistorum, Archidapifer, Erstruchsch / primariæ dignitatis viri in aula Aegyptia, cuiusmodi sunt hodie duo Electores, Rex Bohemiæ & Palatinus Rheni in Imperio Romano. Hos ob peccatū, incertum quale, Rex iratus coniicit in carcerem. Nihil facilius in aulis, quam principum indignationem incurrere, qui vt facile offenduntur, ita leues of-

ensas grauius vindicare solent, quia factas putant in sui despectum, quem ferre non possunt. Hinc Iudæi (vt refert Lyra) de peccato istorum duorum pueriliter fabulantur, pincernam præbuisse poculum Regi, in quod musca forte inciderat: pistorem apposuisse liba, quibus forte ineffent quædam arenulæ. Atqui non videtur tam leuem culpam suspendio potuisse mulctari: præsertim cum Regem hunc minime tyrannum, sed Principem humanum & prudetem fuisse sequētia doceant. Vt ut sit, innuere illud voluerunt, quod iam dixi, difficile & periculosum esse Regibus & Principibus inseruire, qui in horas mutant gratias & animos, sæpeque leuissimis de causis intimos ministros de gradu deiiciunt. Talis est fortuna aulica, qualem sæpe suo malo experiuntur, qui aularum culinis gaudēt. Inde Salomon Prouerb. 26. Ira Regis nuntius mortis. Et cap. 29. Fremitus leonis, ira Regis. Tutius multo est seruire Deo, cuius gratia non mutatur, quique ministros suos non abiicit, sed offensas etiam graues condonat resipiscentibus. Pharaonis nomen est פָּרֹהַ denudare. Volunt sic dictum, quia erat nudatus aut nudandus, hoc est, manifestandus. Inclaruit enim per Iosephum. Sed fuit commune nomen Regum

Pharaon

nomē

Et praposi

Alter

Iosephi minist

Putarim p
Nam 17
Mun
vindex.
Pai vitque
Regis z qui
hic ob
iuste: qu
multo z qui
Iosephum inson
nec eis con
Iustitiz eni
penas tribu
huius autem fi
vixat censur
in carcerem I
laniorum, ho
seu ex mor
carcerem mitte
ad homines.
non fortuito fit
stantur, vbi ve
dubie plur
prouid
Pharaonis, &
nam iam Regis
carceris dispos
gloriam.
I. pios quid
involui pœn
& ratione. In
quia peccarun
Lunt igitur pœ
I. eodem car
sed inique op
aut violenti
bona conscien
nam esse
pœnitentiam, & libe
Proidentia De
& mandum vn
gubernari, vt g
saluti seruian
Et praposi
Alter
Iosephi minist